

בש"פ 8517/18 - פלונית נגד פלוני, הליך לפי סעיף 2(ב) לחוק בתי-דין דתיים (מניעת הפרעה), התשכ"ה-1965

בבית המשפט העליון

בש"פ 8517/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

פלונית התובעת בתיק 1190643/1
בבית הדין הרבני האזורי נתניה:

נ ג ד

פלוני הנתבע בתיק 1190643/1
בבית הדין הרבני האזורי נתניה:

הליך לפי סעיף 2(ב) לחוק בתי-דין דתיים (מניעת
הפרעה), התשכ"ה-1965

בשם התובעת בתיק

1190643/1 בבית הדין

הרבני האזורי נתניה: עו"ד ליאורה צ'אפל ברטלר

בשם הנתבע בתיק

1190643/1 בבית הדין

הרבני האזורי נתניה: עו"ד אלון בר

החלטה

זהו הליך לפי סעיף 2(ב) לחוק בתי-דין דתיים (מניעת הפרעה), התשכ"ה-1965 (להלן: חוק מניעת הפרעה) בעקבות החלטת בית הדין הרבני האזורי בנתניה (להלן: בית הדין) מיום 29.11.2018 בתיק שמספרו 1190643/1 בה הוטל על הנתבע (להלן: הנתבע) קנס בסכום של 5,000 ש"ח בגין ביזיון בית הדין והפרעה למהלך הדיון.

1. מהמידע שהובא לעיוני עולה כי הנתבע והתובעת בהליך בפני בית הדין (להלן: התובעת) נישאו בשנת 1998 ולהם שלושה ילדים. בשנת 2018 הגישה התובעת תביעת גירושין לבית הדין. ביום 26.11.2018 התקיים דיון ראשון בתביעה שבמהלכו נשמעו חילופי הדברים הבאים:

"ביה"ד (לבעל) [הנתבע]: אתה מפריע לה [לתובעת] לדבר.

הבעל: היא לא תדבר.

ביה"ד: אם תפריע למהלך הדיון, תשלם על זה הוצאות לדוגמא. ביה"ד מתרה בך פעם שניה.

הבעל: זה לא בעיה.

[...]

הבעל: ביי, להתראות.

ביה"ד: תזכור, אתה יוצא, תחויב בהוצאות ובקנס.

הבעל: תלכו לעזאזל.

הבעל יוצא מאולם ביה"ד, ומשליך את הכיפה על רצפת האולם.

[...]

הבעל פותח את דלת האולם ונכנס.

ביה"ד: תצא החוצה. זה לה [כך במקור] הולך ככה שאתה יוצא ונכנס לאולם כרצונך".

בהמשך הדברים הנתבע השתלח בבית הדין תוך שימוש בשפה בוטה במיוחד. לנוכח ההתנהגות האמורה של הנתבע הטיל עליו בית הדין, כאמור, קנס בסכום של 5,000 ש"ח מכוח סעיף 2(א) לחוק מניעת הפרעה. כמו כן הורה

בית הדין להטיל עליו הוצאות משפט לאוצר המדינה בסכום של 5,000 ש"ח נוספים בגין "בזבוז זמן שיפוטי" של בית הדין.

2. הוריתי לצדדים להגיש את התייחסותם להחלטה הנ"ל ובעקבות כך הביע הנתבע צער על דבריו וציין כי הוא מצטער ומתנצל על התנהגותו "הלא מכבדת" כלפי בית הדין. הנתבע הדגיש כי הדין בבית הדין היה הדיון הראשון שלו בפני ערכאה שיפוטית, וכי גירושיו מהתובעת השפיעו על מצבו הנפשי בצורה קשה. נטען כי התנהגותו בדיון נבעה מתוך לחץ ופחד בהיותו במצב "רעוע מבחינה נפשית" וללא ייצוג משפטי (בא כוח הנתבע מציין כי החל לייצג את הנתבע רק לאחר הדיון האמור), וכי בימים אלה הוא מקדם למול התובעת הסכם גירושין כולל ומקיף ופועל להסדרת עניין הגט. על יסוד האמור מבקש הנתבע להתחשב במצבו ולבטל את הקנס, גם כדי להקטין את "הלהבות והמתחים בין הצדדים".

3. התובעת מנגד סבורה שאין מקום להתערב בהחלטת בית הדין. לדבריה, הנתבע התנהג בדיון בצורה "מחפירה" תוך שהוא מקלל, מגדף ומאיים עליה ועל בית הדין, ועל כן אין מקום להתערב בהחלטה. בא כוח היועץ המשפטי לשיפוט הרבני סבור גם הוא כי לא נפל פגם בהחלטת בית הדין והוא מציין כי בפני בית הדין מונחת בקשת הנתבע לקבלת התנצלותו, וכי בית הדין ישקול אם לקבל את ההתנצלות ואת ההשלכות על הקנס ועל הוצאות המשפט שהוטלו.

4. לאחר שעיינתי בתגובות הצדדים ובפרוטוקול הדיון באתי לידי מסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית הדין. הדברים שאמר הנתבע במהלך הדיון הם חריפים ובזוים ביותר וראויים לכל גנאי. אך לאחרונה עמדתי על סמכותו של בית המשפט מכוח סעיף 2(א) לחוק מניעת הפרעה הקובע כי:

"אדם העושה אחד המעשים שלהלן בעת דיוני בית הדין, באולם בית הדין, [...] רשאי בית הדין לצוות על הרחקתו, ורשאי הוא, לאחר שהתרה באדם להימנע מהפרעה והוא לא שעה להתראה, להענישו על אתר בקנס או במאסר עד שלושה חדשים:

(1) מתנהג בדרך של אלימות או אימים או בדרך פרועה או מבישה;

[...]

(4) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית הדין".

ציינתי כי בטרם ינקוט בית הדין סנקציה מכוח הסעיף האמור, עליו להזהיר את בעל הדין מפורשות ולתת לכך ביטוי בפרוטוקול הדיון, תוך ציון מהותה של הפרעה. כמו כן על בית הדין לפעול במידתיות ולבחור בסנקציה המבטיחה את הגשמת מטרת הענישה בדרך אשר אינה פוגעת במפריע מעבר לנדרש (בש"פ 8394/18 פלונית נ' פלוני, פסקה 3 (16.12.2018); ראו עוד בש"פ 9905/16 פלוני נ' פלונית, פסקה 11 (31.1.2017); בש"פ 4263/16 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (30.5.2016); בש"פ 10071/06 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה, פסקה 4 (7.12.2006); בש"פ 2022/98 רידר נ' אוחיון, פ"ד נב(2) 86, 92-94 (1998)).

5. עיון בפרוטוקול הדיון בענייננו מעלה כי הנתבע הפריע לבית הדין לקיים את הדיון והתבטא כלפיו באופן בוטה ומבזה. הדברים מצאו ביטוי בפרוטוקול הדיון ובית הדין הקפיד להזהיר את הנתבע כי הוא צפוי לעונש של קנס ככל שיוסיף לנהוג בדרך הפסולה שבה נהג. חרף אזהרה זו, הנתבע שב לאולם הדיון והמשיך בהתנהגותו משולחת הרסן. העובדה שהנתבע לא היה מיוצג במועד הדיון אין בה כדי להצדיק התנהלות כזו. כמפורט בעמדת בא כוח היועץ המשפטי לשיפוט הרבני, בפני בית הדין מונחת התנצלותו המאוחרת של הנתבע, ובית הדין ישקול אם יש בכך כדי להביא לשינוי החלטתו בעניין הקנס.

אשר על כן, הקנס שהוטל על הנתבע יעמוד בעינו בשלב זה.

ניתנה היום, ט"ז בטבת התשע"ט (24.12.2018).

ה נ ש י א ה
